

Dosarul nr. 2ra-519/22
2-19125983-01-2ra-12042022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. D. Crigan)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, I. Secieru, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

08 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Victor Burduh
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Banca Comercială „Banca Socială” Societate pe Acțiuni (în proces de lichidare), reprezentată de Iulian Țurcan,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Banca Comercială „Banca Socială” Societate pe Acțiuni (în proces de lichidare) împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Tonar”, intervenient accesoriu Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, Camera Teritorială a Executorilor Judecătorești Centru cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate a bunurilor mobile prin uzucapiune,

împotriva deciziei din 02 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Banca Comercială „Banca Socială” Societate pe Acțiuni (în proces de lichidare), a fost menținută hotărârea din 15 februarie 2021 și hotărârea suplimentară din 29 aprilie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 26 iulie 2019 BC „Banca Socială” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Tonar”, intervenient accesoriu UNEJ, Camera Teritorială a Executorilor Judecătorești Centru cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate a bunurilor mobile prin uzucapiune.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 17 august 2000, BC „Banca Socială” SA conform contractului de credit nr. 211/2000 a acordat un credit bancar agentului economic SRL „Tonar” în sumă de 115 500 lei, cu termenul de rambursare până la 15 septembrie 2001. Garanție de rambursare a creditului a servit ipoteca bunului imobil - teren pentru construcții cu suprafața de 0,35 ha, cu nr. cadastral 0100101222 și complexul de clădiri de producere lit. A, B, V cu suprafața de 1 093,7

m.p., cu nr. cadastral 0100101222, situate în mun. Chișinău, str. Camenița, 2V.

Reclamanta a relatat că, urmare a neonorării obligațiilor contractuale de către SRL „Tonar” privind rambursarea creditului și a plăților aferente acestuia (ex. dobânda, penalitate, comision, etc), BC „Banca Socială” SA s-a adresat la Judecătoria Centru, mun. Chișinău cu cerere de chemare în judecată privind încasarea datoriei.

A susținut că, prin hotărârea din 12 iunie 2002 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău acțiunea băncii a fost admisă integral și a fost dispusă încasarea forțată din contul SRL „Tonar” în beneficiul BC „Banca Socială” SA a sumei în mărime de 1 884 119 lei.

Reclamanta a notat că, din motivul imposibilității executării hotărârii de încasare a datoriei, la data de 18 ianuarie 2005 prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, bunul imobil grevat în favoarea băncii, a fost transmis în proprietatea BC „Banca Socială” SA în contul stingerii datoriei.

A afirmat că, la data de 23 februarie 2005, BC „Banca Socială” SA a înregistrat dreptul de proprietate asupra bunului imobil la OCT Chișinău, însă exercitarea dreptului era afectată și de faptul că în imobil se aflau la păstrare bunuri mobile care aparțineau debitorului SRL „Tonar” , și pe care acesta refuza să le evacueze benevol.

Reclamanta a precizat că, odată cu comercializarea bunului imobil menționat supra, în scopul stingerii datoriei, a apărut necesitatea evacuării bunurilor mobile aflate în acesta. Reieșind din faptul că debitorul a refuzat să evacueze benevol încăperea și nu a prezentat executorului judecătoresc informația cu privire la locul depozitării bunurilor sale, în baza titlului executoriu nr. 2-1786/06 din 04 iulie 2006, emis de Judecătoria Centru, mun. Chișinău privind evacuarea bunurilor mobile din imobilul amplasat în mun. Chișinău, str. Camenița, 2V, la data de 07 noiembrie 2006 de către executorii judecătorești Dumitru Manole și Rodica Coadă au fost evacuate bunurile mobile, cu transmiterea acestora la păstrarea BC „Banca Socială” SA, fapt confirmat prin procesele-verbale din 07 februarie 2006, 06 martie 2006 și 07 noiembrie 2006.

A menționat că, despre data petrecerii evacuării forțate, banca a înștiințat atât pe SRL „Tonar” , cât și administratorul/fondatorul întreprinderii – Iosif Zambilovici, prin scrisori recomandate, respectiv prin intermediul presei, la fel debitorii au fost notificați și de către executorii judecătorești Dumitru Manole și O. Delev.

Reclamanta a mai declarat că, având în vedere că banca este o instituție financiară-bancară și nu dispunea de un loc corespunzător pentru păstrarea bunurilor mobile evacuate, a fost nevoită să încheie următoarele contracte de arendă/locațiune: -contractul de arendă cu nr. 29DS din 07 februarie 2006, încheiat cu SA „Confort M”, cu achitarea a 20 lei lunar pentru m2, valabil până la data de 31 decembrie 2006, cu acumularea sumei în mărime de 18 338,08 lei pentru serviciile locațiune; - contractul de locațiune cu nr. 23DS din 01 ianuarie 2007, încheiat cu SA „Confort M”, cu achitarea a 35 lei lunar pentru m2, până la 31 martie 2009, cu acumularea sumei în mărime de 27 980 lei pentru serviciile de locațiune și contractual de locațiune nr. 01 din 24 mai 2013, încheiat cu Concernul Republican de Producție al Materialelor de construcție „INMACOM”, cu plata lunară în sumă de 2500 lei,

respective până la 01 septembrie 2017, cu acumularea sumei în mărime de 160 000,06 lei pentru serviciile de locațiune.

A specificat că, s-a adresat pârâtului de nenumărate ori cu solicitări privind evacuarea bunurilor, restituirea cheltuielilor de evacuare și păstrare, însă toate pretențiile băncii au fost ignorate și anume: nr. 2530/2446 din 27 noiembrie 2007; nr. 2530/379 din 22 iulie 2008; nr. 2530/382 din 25 iulie 2008; nr. 2530/608 din 14 ianuarie 2009; nr. 2530/729 din 19 martie 2009; nr. 2530-1161 din 23 noiembrie 2009; nr. 250/1187 din 03 decembrie 2009; nr. 2530-2293 din 15 august 2011; nr. 2530-1989 din 07 februarie 2011; nr. 2530-1948 din 25 ianuarie 2011; nr. 2530/1933 din 12 ianuarie 2011; nr. 2530-1934 din 12 ianuarie 2011; nr. 2530-108 din 27 iulie 2012; nr. 1900/112 din 07 august 2012; nr. 2530-165 din 24 octombrie 2012; nr. 2530-173 din 02 noiembrie 2012; nr. 2530-236 din 25 ianuarie 2013; nr. 1301/3/32/1065 din 17 februarie 2015; nr. 2530-492/1301 din 31 august 2018.

A mai indicat că, BC „Banca Socială” SA s-a adresat de nenumărate ori executorilor judecătorești în a căror procedură de executare se afla pricina, cu solicitarea scoaterii bunurilor mobile la vânzare. Prin răspunsurile: nr. 031-401/12 din 13 februarie 12 și nr. 031-401/12 din 01 august 12, executorul judecătoresc a refuzat să se ocupe în continuare de „soarta” bunurilor evacuate, motivând că ei nu sunt obligați să vândă bunurile prin prisma art. 149 alin. (2) din CE al RM, și că prevederile nominalizate se referă doar la activitatea executorilor investiți în funcție după 01 octombrie 2010.

A susținut că, BC „Banca Socială” SA (în proces de lichidare) suportă cheltuieli semnificative în vederea păstrării bunurilor mobile, care sunt uzate și a căror valoare este mult mai mică decât cheltuielile băncii, astfel problema este imposibil de soluționat atât timp cât banca nu dispune de dreptul de dispoziție asupra bunuri mobile, deoarece prin actele de predare-primire întocmite în anul 2006, de către executorul judecătoresc, bunurile mobile au fost transmise spre păstrare băncii, dar fără dreptul de dispoziție asupra acestora. Totodată a indicat că, bunurile mobile au fost transmise băncii spre păstrare încă din anul 2006, iar banca suportă în continuare cheltuieli semnificative și nejustificate din punct de vedere economic privind păstrarea acestora, reieșind din uzura tehnică a bunurilor, a căror valoare în prezent este una redusă, dat fiind faptul că se află la păstrare mai mult de 10 ani.

Reclamanta a relatat că, la situația din 01 septembrie 2017, pe adresele mun. Chișinău, str. Petricani, nr. 21 și str. Lunca Bâcului, nr. 21 se aflau la păstrare următoarele bunuri mobile a lui SRL „Tonar”: Dulap metalic - 2 buc.; 2 mese de fier – foarte deteriorate; Dulap din lemn vechi – deteriorate complet; Scaun metalic - 1 buc; Ladă din lemn uzată; Saci cu metale uzate mici- 21 unități; Dulap vechi- 1 buc; Mese de scris vechi f/f - 4 buc; Dulap metalic (safeu) - 1 buc; Aparat telefonic și mașina de calcul; Tumba pentru hârtie - 1 buc; Stelaj metalic 4x1,50x0,5; Masă de metal de diferite dimensiuni 1,50 x 1,0; 4,0 x 0,8; 3,5 x 0,8 m; Dulap de bucătărie f/f vechi; Noptieră din lemn (tumbă) și masă din lemn; Masă de metal 1,5 x 1,5 m; 2 mașini de cusut cu o masă pentru mașina de cusut; Dispozitiv pentru desen tehnic -1 buc; Încălzitor electric - 1 buc; Aparat cu aburi pentru călcat defectat în 3 părți; Masă de metal de diferite dimensiuni 1 x 80 m; 3 x 1,20; 2 x 1,20 - f/f; 2 saci cu lecale pentru croitorie; 3 saci cu pânză de diferite culori; 1 sac cu bobine de ață de

diferite culori; 11 saci cu fermoare de diferite culori și mărimi; 2 mese pentru călcat (f/f); Masă de bucătărie și scaun de bucătărie; 5 Oglinzi - 1 simplă și 2 cu rame; Tuburi plastice - 1 sac; Canistre din plastic - 2 saci; Metal uzat - 1 sac; Cântar- 1 buc; Sobă electrică f/f defectată - 1 buc; Amperimetri - un sac; 2 mese din metal; Noptieră de lemn de culoare cafenie (f/f și picioarele defectate); 2 mese de lemn de culoare cafenie (f/f); 3 cutii cu elemente de plastic; 1 cuier pentru haine f/f; Rezervoare din aluminiu pentru combustibil (în formă de racheta f/f) 6m x 0,50 m - 4 bucăți; Preș forme metalice f/f (0,40 x 0,40) - 6 bucăți; Strung de găurit nr.87124, model B-415 (f/f)- 1 unitate; Strung pentru ascuțit nr.03620, model 2801 + dulap metalic de culoare verde (f/f) - 1 unitate; Strung pentru ascuțit nr. 189-89, model 3 K634 (f/f) - 1 unitate; Dulap metalic sur (f/f) - 1 unitate; Forme pentru turnarea nasturilor (f/f) - 23 unități; Utilaj Termoplast automat, culoare galbenă anul fabricării 1992 - 1 buc; Linie de transportare - 1 buc; Strung - 1 buc; Strung - pentru metal (model 16 B46 Krinr.2415 anul fabricării 1985 (f/f) - 1 buc; Dulap metalic albastru (f/f) - 1 buc. 1.

A susținut că, pentru dobândirea dreptului de proprietate prin uzucapiune este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor condiții: -cel care posedă bunul trebuie să fie de bună-credință; -posesiunea trebuie exercitată timp de 5 ani în cazul bunurilor mobile și de 15 ani în cazul bunurilor imobile; -posesiunea trebuie să fie utilă.

Reclamanta consideră că, BC „Banca Socială” SA (în proces de lichidare) a întrunit toate condițiile necesare pentru a-i fi recunoscut dreptul de proprietate prin uzucapiune asupra bunurilor menționate.

A solicitat, recunoașterea dreptului de proprietate prin uzucapiune asupra bunurilor mobile transmise spre păstrarea BC „Banca Socială” SA, de către executorii judecătorești ai Oficiului de Executare Centru, conform proceselor-verbale din 07 februarie 2006, 06 martie 2006 și 07 noiembrie 2006.

Prin hotărârea din 15 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost respinsă.

Prin hotărârea suplimentară din 29 aprilie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a încasat din contul BC „Banca Socială” SA (în proces de lichidare) în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 100 lei, dar nu mai târziu de 6 luni din data adoptării hotărârii.

La 14 iunie 2021 BC „Banca Socială” SA (în proces de lichidare), reprezentată de Iulian Țurcan a depus apel nemotivat, iar la 16 august 2021 a depus apel motivat împotriva hotărârii din 15 februarie 2021 și a hotărârii suplimentare din 29 aprilie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii din 15 februarie 2021 și a hotărârii suplimentare din 29 aprilie 2021 și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

Prin decizia din 02 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de BC „Banca Socială” SA (în proces de lichidare), a fost menținută hotărârea din 15 februarie 2021 și hotărârea suplimentară din 29 aprilie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanțele de judecată inferioare au stabilit că, prin hotărârea din 12 iunie 2002 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, acțiunea BC

„Banca Socială” SA (în proces de lichidare) a fost admisă integral, astfel fiind dispusă încasarea forțată din contul SRL „Tonar” în beneficiul BC „Banca Socială” SA a sumei de 1 884 119,00 lei.

La data de 18 ianuarie 2005 prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, bunul imobil grevat în favoarea băncii, a fost transmis în proprietatea BC „Banca Socială” SA în contul stingerii datoriei.

Ulterior, la 04 iulie 2006, prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, a fost dispusă evacuarea tuturor bunurilor care nu aparțin BC „Banca Socială” SA din imobilele lit. A, B, V, amplasate în str. Camenița, 2V, mun. Chișinău. Iar la 07 noiembrie 2006 de către executorii judecătorești Dumitru Manole și Rodica Coadă au fost evacuate bunurile mobile, cu transmiterea acestora la păstrarea BC „Banca Socială” SA, fapt confirmat prin procesele-verbale din 07 februarie 2006, 06 martie 2006 și 07 noiembrie 2006.

Considerând că a întrunit toate condițiile necesare pentru a-i fi recunoscut dreptul de proprietate prin uzucapiune asupra bunurilor menționate, la data de 26 iulie 2019, BC „Banca Socială” SA (în proces de lichidare) a depus cerere de chemare în judecată către SRL „Tonar”, intervenient accesoriu UNEJ, Camera Teritorială a Executorilor judecătorești Centru, solicitând recunoașterea dreptului de proprietate a bunurilor mobile prin uzucapiune.

Instanțele de judecată inferioare au reținut că, în temeiul art.320 alin. (2) Cod civil, dreptul de proprietate se poate dobîndi, în condițiile legii, prin ocupațiune, act juridic, succesiune, accesiune, uzucapiune, precum și prin hotărîre judecătorească atunci cînd aceasta este translativă de proprietate.

Potrivit prevederilor art. 333 Cod civil, persoana care posedă cu bună-credință timp de 5 ani un bun mobil al altuia, comportîndu-se ca un proprietar, dobîndește dreptul de proprietate asupra acestui bun. Iar, în temeiul art.331 Cod civil, dobînditorul de bună-credință dobîndește dreptul de proprietate asupra bunului mobil și în cazul în care cel care a dispus de bun nu era proprietarul lui. Nu există bună-credință cînd dobînditorul știa sau trebuia să știe că cel de la care a dobîndit bunul nu era proprietarul lui. Buna-credință trebuie să subziste pînă în momentul intrării în posesiune inclusiv.

Potrivit art. 335 alin. (1)-(6) cod civil, cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege, nu poate produce efecte juridice decît posesiunea utilă. Pînă la proba contrară, posesiunea este prezumată a fi utilă.

Instanțele de judecată inferioare au subliniat că, pornind de la definiția uzucapiunii, rezultă că pentru dobîndirea dreptului de proprietate asupra unui imobil prin uzucapiune urmează a fi întrinite cumulativ următoarele condiție: cel ce posedă bunul trebuie să fie de bună - credință, posesia bunurilor imobile trebuie să fie exercitată pe o perioadă de 5 ani pentru în cazul bunurilor imobile și de 15 ani în cazul bunurilor imobile, posesia trebuie să fie utilă și efectivă.

La caz, instanțele de judecată au reținut că, prin încheierea din 04 iulie 2006 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău a fost dispusă evacuarea tuturor bunurilor care nu aparțin BC „Banca Socială” SA din imobilele lit. A, B, V amplasate în str. Camenița, 2V, mun. Chișinău, în acest sens fiind încheiate contractele de locațiune nr. 29 DS din 07 februarie 2006 încheiat cu „Confort M” SA, nr. 23 DS din 01

ianuarie 2007 încheiat cu „Confort M” SA și nr. 01 din 24 mai 2013 încheiat cu Concernul Republican de Producție al Materialelor de construcție „Inmacom” pentru păstrarea tuturor bunurilor care aparțin SRL „Tonar”.

Drept urmare, instanțele de judecată inferioare au conchis că, BC „Banca Socială” SA (în proces de lichidare) deține calitatea de depozitar a bunurilor ce aparțin cu drept de proprietate SRL „Tonar”. Astfel, bunurile care sunt transmise în mod forțat în scopul executării hotărârii judecătorești de către executori judecătorești băncii, aparțin cu drept de proprietate a SRL „Tonar”, iar banca nu dispune de calificativ de posesie ca și pentru proprietar pentru constatarea uzucapiunii.

În circumstanțele descrise, instanțele de judecată inferioare au considerat că BC „Banca Socială” SA (în proces de lichidare) nu întrunește condițiile de valabilitate a posesiunii necesare uzucapiunii, prevăzute de art. 335 Cod civil.

La 15 martie 2022 BC „Banca Socială” SA (în proces de lichidare), reprezentată de Iulian Țurcan, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, a hotărârii din 15 februarie 2021 și a hotărârii suplimentare din 29 aprilie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, casarea hotărârii din 15 februarie 2021 și a hotărârii suplimentare din 29 aprilie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului reprezentantul recurenteii a indicat că, aprecierile instanței de apel și a instanței de fond sunt formale și eronate, contradictorii cu normele de drept aplicabile spețe și au judecat cauza fără ca să pătrundă în esența lucrului judecat și să elucideze pe deplin circumstanțele importante ale pricinii, întru soluționarea problemei abordate.

A susținut că, bunurile mobile din speță au fost transmise băncii spre păstrare încă în anul 2006, iar banca suportă și până în prezent cheltuieli semnificative și nejustificate din punct de vedere economic, privind păstrarea, ori uzura tehnică, ceea ce determină reducerea valorii acestora, dat fiind faptul că se află la păstrare mai mult de 15 ani.

Reprezentantul recurenteii a evidențiat că, instanțele de judecată la examinarea cauzei au ignorat faptul că bunurile mobile nu i-au fost transmise băncii spre păstrare de către presupusul proprietar sau/și cu acordul acestuia, în condițiile clasice de transmitere a bunurilor, ci practic în mod forțat, prin evacuarea acestora în cadrul procedurii de executare, prin intermediul executorilor judecătorești, necesitate apărută odată cu transmiterea bunului ipotecat de la debitorul SRL „Tonar” în proprietatea BC „Banca Socială” SA, ori bunurile mobile au fost abandonate de către proprietar în interiorul bunului imobil, fără ca acesta să-și manifeste interesul cu privire la ridicarea acestora.

Consideră că, concluzia instanțelor de judecată precum că, „nu poate fi invocată uzucapiunea mobilă atâ timp cât posesia bunurilor menționate nu au fost posedate sub nume de proprietar”, este eronată și neîntemeiată, întrucât contravine prevederilor art. 333 din Codul civil, unde este indicat expres că „persoana care posedă cu bună-credință timp de 5 ani un bun mobil al altuia, comportându-se ca un proprietar, dobândește dreptul de proprietate asupra acestui bun”.

Reprezentantul recurenteii a făcut referire și la avizul consultativ al Plenului

Curții Supreme de Justiție nr. 4ac-11/13 din 15 aprilie 2013, cu privire la modul de aplicare corectă a normelor de drept material, în privința recunoașterii dreptului de proprietate prin uzucapiune, în scopul aplicării corecte și uniforme a prevederilor art. 332-336 din Codul civil, care prevede că, persoana care posedă cu bună-credință timp de 5 ani un bun mobil al altuia, comportându-se ca un proprietar, dobândește dreptul de proprietate asupra acestui bun.

A notat că, pentru dobândirea dreptului de proprietate prin uzucapiune este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor condiții: -cel care posedă bunul trebuie să fie de bună-credință; -posesiunea trebuie exercitată timp de 5 ani în cazul bunurilor mobile și de 15 ani în cazul bunurilor imobile; -posesiunea trebuie să fie utilă.

A mai indicat că, condițiile de valabilitate a posesiunii necesară uzucapiunii sunt prevăzute în art. 335 alin. (1)-(9) Cod civil, conform căruia, cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege, nu poate produce efecte juridice decât posesiunea utilă. Până la proba contrară, posesiunea este prezumată a fi utilă.

Consideră reprezentantul recurenteii că, prin prisma prevederilor art. 335 Cod civil, banca a posedat timp de 5 ani cu bună-credință bunurile mobile evacuate; a asigurat integritatea și cheltuielile de păstrare a bunurilor în sumă de 206 318,08 lei, a întreprins toate măsurile de rigoare în vederea stabilirii proprietarului și restituirii bunurilor către acesta. Însă toate acțiunile băncii în acest sens s-au soldat fără succes.

A menționat că, BC „Banca Socială” SA a depus toată diligența și efortul în restituirea bunurilor presupusului proprietar, însă acesta, posibil în mod deliberat a ignorat în totalitate cerințele băncii.

Reprezentantul recurenteii a accentuat că, banca a posedat și posedă în continuare bunurile menționate, fără careva elemente de ordin discontinuu și tulburări, care ar afecta posesiunea utilă a bunurilor.

În continuare, reprezentantul recurenteii a mai notat că, banca nu a pretins inițial la proprietatea bunurilor, dar după ignorarea totală din partea pârâtului/propietar de a recepționa bunurile și după o perioadă îndelungată de timp.

A mai reiterat că, băncii nu i-au fost transmise bunurile la păstrare de către proprietarul SRL „Tonar”, ci de către executorii judecătorești în baza proceselor-verbale, iar durata de păstrare a bunurilor este una îndelungată, aproape 15 ani, și în această perioadă de timp, din partea SRL „Tonar”, nu a parvenit nici un interes pentru conservare sau restituirea/recepționarea bunurilor, ci dimpotrivă un dezinteres total, de abandon a bunurilor indicate.

Reprezentantul recurenteii a susținut că, concluzia instanțelor de judecată precum că banca are calitatea de depozitar a bunurilor menționate, este nefondată, întrucât banca nu practică activitate de depozitare și nu are spații de depozitare în acest sens, iar bunurile transmise spre păstrare băncii în anul 2006, nu au fost găjate în favoarea băncii și depozitarea nu corespunde condițiilor art. 1537 Cod civil, și banca nu era obligată să preia spre păstrare bunurile străine, însă a făcut o excepție ca urmare a situației survenite în cadrul procesului de executare.

Prin notificarea din 12 aprilie 2022 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa participanților la proces copia recursului, înștiințându-i despre necesitatea depunerii referinței (f. d. 9, Vol II), însă ultimii nu și-au valorificat acest drept și nu

au depus referință.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces, prin intermediul poștei electronice, copia deciziei contestate la 23 februarie 2022 (f.d. 214, Vol I).

Astfel, recursul declarat la 15 martie 2022 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către BC „Banca Socială” SA (în proces de lichidare), reprezentată de Iulian Țurcan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recursuri nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanței de apel are caracter nedevalidativ și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către BC „Banca Socială” SA (în proces de lichidare), reprezentată de Iulian Țurcan, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către BC „Banca Socială” SA (în proces de lichidare), reprezentată de Iulian Țurcan ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Banca Comercială „Banca Socială” Societate pe Acțiuni (în proces de lichidare), reprezentată de Iulian Țurcan se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Victor Burduh

Mariana Pitic